
A magyar múlt KISKUNDOROZSMÁN

A Turul Szövetség 2007. december 15-én szervezte meg nemzeti művelődésünk, örökség anyanyelvünk és szépirodalmunk emléknapiját. Fodor Antal házigazda meghívására több mint 40-en látogattak el a Kiskundorozsmai Művelődési Házba. Sok érdekességet tudtunk meg magyar múltunk kevésbé ismert dicsőséges eseményeiről.

Marton Veronika Nimródról, ősapánkról tartott képanyaggal is szemléltetett előadást. Noé (előképe a sumérok Ziudszudrája, az akkádok Umnapistije¹) utódai közül Jáfet a pozitív (ő az európai népek ősapja).

Amikor Noé elátkozta Káint, Nimród (aki az égi koronát kapta, s a sumérok Ninurta-Ningirszu néven említik) még nem élt. Így az átok rá nem érvényes – még kevésbé Kánaánra, utódjára. Talán az ugyanilyen nevű termékeny Szentföld elfoglalásához szükséges ideológia miatt ruházták fel negatív tulajdonságokkal? – vetette fel az előadó. Véleménye szerint az 1000 körüli erőszakos térítés (az egyes vélemények szerint maniheista hívők átterítése római katolikussá) feltétel nélküli elfogadásának következménye pl. Trianon, az EU-ban

is érvényben lévő (a felvidéki magyarokat kollektív bűnösnek bélyegző) Benes-dekrétumok és az 1989 utáni – idegen tőkét kiszolgáló – rablóprivatizáció.

Dani D. Pál, a Londonból Hódmezővásárhelyre visszatérő történész honvisszafoglaló őseink elhallgatott hadi győzelmeiről beszélt. A 88 csatából 70-et győztesen vívtunk meg – a történelemkönyvek mégis 2 vesztesről emlékeznek meg bővebben: a merseburgiról és az augsburgiról. Kevesen tudják azt is, hogy az egyik vereség oka árulás volt.

A 907-es pozsonyi diadalról (melynek során Árpád a magyarság megsemmisítésére készülő háromszoros nyugati túlerőt zseniális taktikával győzte le három csatában) is csak kevesen hallottak – pedig idén volt a csata 1100. évfordulója. Az elhangzottak történetírásunk és történelem-tan-könyveink hiányosságaira hívják fel a figyelmet: a nemzeti öntudat ápolására és dicső múltunk megismertetésére nagyobb hangsúlyt kellene fordítani. 1989-ben erre fölcillant a remény, sajnos azonban a történettudományban is elmaradt a „rendszerváltás”. A Honfoglalással kapcsolatban elmondta, hogy őseink nem legelőikről elzavart, a besenyők elől menekülő pásztorok. Ezt igazolják a sírjaikból előkerült díszes fegyverek, tarsolylemezek, lószerszámok. (A kalandozások tervezett hadjáratok voltak, melyek célja az avar kincsek visszaszerzése mellett a germánok birodalommegyesítő törekvéseinek megakadályozása volt.)

¹ Utnapisti = „megtalálta a lélegzetet” (a mitológiai Lexikon szerint) – azonban hitelesebb fordításnak tűnik az „élet napja, ideje, vihara / Napja” fordítás.

Másik névváltozata: Umnapisti = „az élet anyja / napja”.

Az arab hagyomány szerint Ábrahám bedobta a kemencébe Nimródot (mivel nem egy időben éltek, feltételezhető, hogy egy későbbi, ugyancsak Nimródnak nevezett személyről lehet csak szó – talán ennek következményeként „letti” egyszerű pásztorból – vadásszá, gonosz toronyépítővé.)

ESEMÉNYEK

Tompó László irodalomtörténészről a pálosok történetéről, lelkiségéről hallhattunk. Az egyetlen magyar alapítású szerzetesrend névadója Remete Szent Pál (s nem Pál apostol). Arany János a vallásra mint nemzetünk megmentő erejére tekintett. Ebben fontos szerepet töltenek be a pálosok. Alapítójukról, Özsébről Árva Vince atya éppen mostanában állít össze dokumentációt, mellyel célja a remetéket szerzetesrendbe tömörítő egyházatya szentté avatásának kieszközölése Rómától.

A pálosok „titkai” (forró istenszeretet, művészet – és tudománytisztelet, hazaszeretet) közül a legutolsó váltott ki leginkább ellenérzést vatikáni és kozmopolita körökben. Aquinói Szent Tamás közbenjárására kapták meg a renddé váláshoz az engedélyt a 13. században. 1786-ban II. József osztotta fel a pálosokat (vagyonukat is elkobozta). 1901-ben kapták vissza pilisszentkereszti kolostorukat, s csak 1989-ben a Gellért-hegyi sziklakápolnát.

Híres költőink remekműveiből **Erdei József** debreceni előadóművész idézett. A cím (Romlottságban) és a magyarságtudat megszólaltatott versei (Arany Hídavatása, Ady magyar ugara, a Vörösmarty által is megfogalmazott pestisjárvány) eleinte pesszimizmust sugároztak. Siklósi András költő felhívása már pozitívabban fogalmazta meg feladatunkat:

„A Tejútra fölfeszítve is az Életről daloljunk!”

A versek hallgatása közben aztán egyre inkább optimistábbakká válhattunk. Ezt segítette Dsida Jenő Psalmus Hungaricus, Wass Albert elvhű üzenete barátainak („ha fordul a kocka, akkor is a barátom maradsz”), majd Kölcsey biztatása („Hass, alkoss, gyarapíts: s a haza fényre derül!”).

S elhangzott a végső tanulság is: a „harmadik út”, Németh László Kertmagyarországa elvezethet népünk és országunk újbóli felemelkedéséhez. Karácsonyra ennél szebb ajándékot el sem képzelhattünk.

Záhonyi András